

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 29. Quid Catholoci promiserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. ^{A.C. 411.} pus Casæ nigræ, & Primianus Episcopus

Carthaginensis subscriperant. Dicuntur
se jam decima octava Maji Carthaginem
intrasse, & primo Marcellini Decre-
tam diligenter obedivisse, ut nullum or-
rum vel gravis Senectus, vel itineris lon-
gitudo retardaverit; solos abesse, qui
morbus venire prohibuisset. Petunt de-
inde, ad Collationem omnes admitti, u-
Adversarios suos, paucitatem sibi expo-
brantes, mendacii convincerent.

§. XXIX.

Quid Catholici promiserint.

Coll. I. c. 16. ap. Aug. ep. 128. Episcopi Catholici sua quoque ex parte, ut in Marcellini Decreto praedicto, litteras dederunt, quibus omnium Cœterorum Nomine Aurelius Episcopus Carthaginensis, & Silvanus Episcopus Summanus Numidiæ Primas subscripserunt. Promittunt, se omnia, quæ Marcellinus mandavit, observaturos, et que verisimile, nihil in eo fuisse conten-
tum, quod prius Episcopis Catholicis non
communicasset. Dicunt etiam, se popu-
lum exhortaturos, ut in pace se conti-
neat, & Colloquii locum non adeat. Tum
subdunt: *Si Adversarii nostri nobis de-
monstraverint, veram Ecclesiam in sola
Donati Secta coarctatam esse, Episcopali
honore nos abdicabimus, Et ipsos sequemur
Duces. Si vero nos irrefragabiliter pro-
baveri.*

baverimus, Ecclesiam per orbem terrarum Sæculum V.
diffusam ob cuiuscunque hominis peccata A. C. 411.
interire non potuisse, consentimus, ut, si
ad nos redeant, Episcopali Honore non
priventur; sic omnibus fiet manifestum,
quod non eorum Sacra menta, sed errores
detestemur. Unusquisque nostrum in Ec-
clesia, ubi Collegam habuerit, vice sua
Conventui præterit, præsente Collega tan-
quam hospite. Unus in hac Ecclesia præ-
esse poterit, & alter in alia, & si conti-
gerit, unum fatis fungi, in singulis Eccle-
siis secundum antiquam consuetudinem
unus erit Episcopus. Nec quod hic sta-
tuimus, novum est, id enim ab initio, si
qui a Schismate converterentur, observa-
tum. Si populus Christianus duos Episco-
pos in una Sede contra consuetudinem pati
non possit, utraque Pars cedat. Sufficit
nobis ad Salutem consequendam, si Chri-
stiani fuerimus, Fideles, & obedientes.
Non propter nos, sed propter populum
Episcopi ordinati sumus, ergo Episcopa-
tum prout utilitas populi postulaverit, vel
deponamus, vel retineamus. Hæc tibi ideo
scribimus, ut omnibus nota facias.

S. Augustino, & quibusdam aliis ejus. Aug. de Gest.
dem Collegis hac de re colloquia miscen- cum Emer.
tibus; Episcopatum servandum esse, vel ^{n. 6.}
dimittendum, prout unum vel alterum
ad firmandam JESU Christi pacem utilius
fuerit, & perpendentibus qua indole sin-
guli

Sæculum V.
A.C. 411.

guli Confratres eorum essent, pauci-
debantur ea fervore Charitate, ut cred-
possent pro Dei honore officium Episo-
pale resignaturi. Dicebant: *iste poter-
banc de seipso victoriam reportare, biem
poterit. Hic consentiet, ille repugnat.*
Postquam vero in Concilio, ubi fer-
trecenti Episcopi Catholici præsenta-
erant, res hæc proposita, omnes assen-
runt, & tantus fuit omnium zelus, ut
Episcopatum relinquere sponderent, i-
id ad tollendum Schisma foret necessa-
rium. Duo non plures inventi sunt,
quibus displicebat consilium, unus vir
admodum senex, qui mentem suam liber-
rime professus est, alter nihil quidem di-
xit, sed quid sentiret sub tristi & fastidi-
te vultu indicabat; verumtamen senex
cœterorum omnium reprehensionem non
ferens, sententiam mutavit, & alter vul-
tum.

Marcellinus Donatistarum, & Catho-
licorum litteras, suaque Mandata in la-
cem edidit, ut omnia populo manifa-
Coll. I.c. 17. ibid. c. 18. starent. Catholici alteram ei tradide-
Ap. Aug. ep. 129. runt Epistolam, in qua Donatistarum lit-
teris respondent. Dicunt, id se non parum
sollicitos tenere, quod Donatistarum Epis-
copi omnes colloquio interesse petant,
*nisi forte, inquiunt, ideo petant, ut nos
in jucundissimam admirationem rapiant,
si simul omnes ad Ecclesiæ Catholice uni-
tatem*

tatem redeant. Quale enim illud est, quod Sæculum V.
dicant, ideo omnes & singulos ad futuros, A.C. 411.
ut magnum suorum numerum ostendant, & n. 6.

Adversarios suos mendacii convincant?
si nostri non nunquam dixerunt, paucos
esse, id verissime dicere poterant de illis
locis, in quibus nos numero multum supe-
riores sumus, præsertim in Provincia Pro-
consulari; nam Numidia Consulari ex-
cepta in aliis Africae Provinciis nobis mul-
to pauciores sunt. Saltem bene dicimus,
paucissimos esse, si Donatistæ conferantur
cum omnibus Nationibus, quas Ecclesia
Catholica complectitur. (*) Si autem in
bac Collatione magnum suorum numerum
ostentare voluerunt, nunquid istud melio-
re ordine, & majore tranquillitate effice-
re poterant, si omnes subscripissent? cur
ergo omnes Colloquio adesse petunt? si om-
nes locuturi sunt, quanta perturbatio? si
non loquantur, quid ibi facient? etsi ne-
mo clamet, vel solum tantæ multitudinis
murmur conferentes turbabit. Cum igi-
tur suspicemur, ipsos tumultum velle ex-
citare,

(*) Quod tunc Catholici Donatistis objicie-
bant, videlicet exiguum eorum numerum, id jure
merito hodieque singulis Acatholicorum Sectis
objicimus, quæ, dissimulatis etiam omnibus aliis
argumentis, vel solum ideo vera Christi Ecclesia
esse non possunt, quod eam in universum orbem
diffundi oporteat.

Sæculum V. citare, consentimus, ut ipsi omnes veniant
A.C. 411. ea tamen conditione, ut Nostri eo tanto
 adjint numero, quem sufficientem judicem.
 Itaque si exortæ fuerint turbæ, inculpa erit rejicienda, qui inutilem multitudinem attulerint ad negotium, quod nisi inter paucos perfici potest. Si autem multitudo ad reconciliationem necessaria fuerit, omnes veniemus, quantocunque patienterint.

§. XXX.

S. Augustini Sermones.

Interim Episcopi Catholici, quod Macellinus petierat, & ipsi promiserant, populos ad conservandam pacem habantur. Duo nobis S. Augustini sermones supersunt, Carthagine hac super paucos ante Collationem dies pronunciati. In eorum primo ostendit, quantum Bonum sit Pax, & quam facile obtineri possit, cum se ipsam querentibus eam offerat. Dicit, Donatistas mansuetudine ad pacem adducendos. Nemo inquit, cum Donatista jurgetur. Nemo vel Fidem suam verbis defendat, ne querentibus litigandi occasionem praebeat. Si quis convicietur, tolera, dissimula, perge viam tuam. Cogita hominem esse, povenisti corruptum, tua patientia sanandum. At, inquis, pati non possum contra Ecclesiam blasphemias vomentem. Ut patiaris,

*Serm. 357.
al. 35.
Sirm.*

Eccle...
corro...
cere...
ra,...
me...
dam...
feru...
de,...
pac...
dixe...
ts...
tati...
bu...
Pen...
nan...
re...
gas...
tut...
Ne...
ma...
tha...
de...
illu...
qu...
qu...
ge...
Ig...
M...
2...
ec...
P...